

Den eersten zwerm laat ge gewoon afkomen en vangt hem op in een wijde kieps of korf. Die zet ge tot den avond in de schaduw weg, met een dunnen doek gesloten; niet op den doek, maar schuin, tegen een muur bij voorbeeld, om uw beestjes lucht te laten.

Van uw kast onderzoekt ge, na 't aftrekken van den zwerm, raampje voor raampje zeer nauwkeurig. Vindt ge een jonge koningin, dan laat ge die er in, anders den mooisten „moerdop”, alle andere koninginncellen verwijderd ge.

's Avonds zoekt ge uit uw kieps met den zwerm de koningin en neemt die weg. De bijen zelf stort ge op de bekende wijze vóór de vliegplank uit en de heele zwerm trekt het vlieggat in zonder stoornis.

Uw bijtjes bezitten nu een jonge koningin, die, hopen we, spoedig bevrucht zal zijn en daarenboven hebben ze aan hnn zwermplust kunnen voldoen. Het werk wordt nu met prijslijken ijver hervat en spoedig zult ge verwonderd staan over wat zulk een reuzenvolk wel kan binnenhalen.

Zijt ge echter verhinderd den eersten natuurzwerm te laten afvliegen en wilt ge toch geen volksvermeerdering, dan moet ge maar uw troost zoeken in het wegsnijden der „moerdoppen.”

Is echter uw koningin al twee, hoogstens drie zomers oud, dan is 't geraden, haar nu door een jonge te vervangen en ge behoudt dus, na 't uitvangen der koningin, de mooiste cel. In 't oog houdend, dat een der oorzaken van de zwermplust ook is: plaatsgebrek, kunt ge, in dat geval ook voor flinke ruimte zorgen. Zet dus, als 't om 't weer maar even kan, uw opzetkastje op de broedraten. Is 't broedruim overvol met bijen, dan kunt ge een tweede broedkamer, voorzien van kunststraat, onder de eerste plaatsen. Dat geeft flinke ruimtevermeerdering. De koningin gaat de leege raten met eieren bezetten, de werkbijtjes hebben weer handen vol werk en vergeten zoodoende het zwermen vaak.

Ook door het werken met een hoog aangebracht vlieggat beweren sommige imkers schitterende resultaten te hebben bereikt, mede wat het voorkomen van zwermen betreft. Dienaangaande moet ge maar eens proeven doen met de noodige voorzichtigheid. Bij koel weer toch is het geraden zoo'n hooggeplaatst vlieggat weer te sluiten, daar anders de warme lucht, zoo noodig voor de ontwikkeling van het broed, er uit zou ontwijken.

Zijn nu dit jaar uw jonge volken op dreef, dan zijn we te zamen, schrijver en lezers, weer even ver als aan 't begin mijner artikelen. Dan herhaalt de historie der nijvere immen zich weer van voren afaan.

Vervelen doet die geschiedenis echter nooit; omdat ze zoo uiterst belangwekkend is. En ieder nieuw volkje, dat ge met zorg verpleegt, voor allerlei gevaren tracht te behoeden, ja waaraan ge bij uw dagelijkschen arbeid denkt als aan een afzonderlijk kleinood, zal u weer over andere voorvallen te denken geven uit het zoo mysterieuse leven der kleine, nijvere bijtjes.

C. H. J. RAAD.

Hilversum, Maart '06.

APRIL.

April beteekent immers openingsmaand? Nu openen zich alle knoppen en alles komt in 't groene kleed. Wel hebben we reeds midden in den winter twijgen afgesneden en binnenshuis in water gezet, om vooraf reeds te genieten, maar zelfs met de beste zorgen ontwikkelingen die zich niet half zoo mooi als wat nu in de vrije natuur te voorschijn komt. En iedere soort heeft zijn eigen manier van knop-ontwikkeling, de eene al mooier dan de andere en alle doelmatig.

Telkens rijst de vraag: waartoe al die verscheidenheid? Hoe kan 't, dat de knoppen van vleugelnoot en wollige sneeuwbal, van vlier en kamperfoelie zonder eenige beschutting den winter doorkomen, terwijl die van eik en kastanje in dubbele en driedubbele hulsels zijn ingepakt?

Iep.

En op hoe verschillende manieren komen uit de knoppen de bebladerde twijgen te voorschijn: sommige voetje voor voetje, den knop rekkend totdat hij twee, drie maal zoo lang is als in den winter, andere plotseling, de knopschubben ineens afwerpend en dan zonder eenige beschutting in den killen, drogen voorjaarsnacht.

Tegelijk met het nieuwe groen komen de insecten, die zich er mee voeden en deze worden op de voet gevolgd door de spitsbekkige vogels.

Het voorjaar van 1906 is een laat voorjaar. Maart heeft zijn belofte niet gehouden, de tjiptjaf kwam eerst in de laatste week, de fltis deed zich in 't geheel niet hooren, dus Paschen heeft veel goed te maken. Eerst als de derde Aprilweek ons de nachtegaal en de koekoek brengt, zijn we weer gelijk. Dan zijn de zwaluwen en de roodstaartjes al aangekomen en dan durven wij voor den eersten Mei ook nog wel de vliegenvangers te verwachten en de voorhoede der spotvogels en karekieten.

De zanglijsters en merels, de roodborstjes en natuurlijk

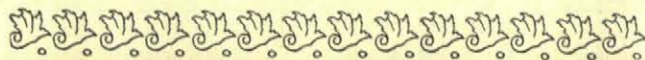
ook de musschen en winterkoninkjes zijn nu al druk aan 't broeden en kunnen spoedig jongen hebben. Wie zijn morieljes zelf zoekt, kan daarbij menig lijsternest of roodborstwoning te zien krijgen. De tijd is nu gekomen, dat gij het pad niet moogt verlaten, om bosch of weide te betreden zonder te denken aan de mogelijkheid van nestelende vogels. Denk altijd daaraan, dan zult ge ze bijtijds ontdekken en nimmer de smartelijke ervaring opdoen van onverwachts een legsel fijne eitjes of een broedsel van hulpeloze kalé jongen te vertrappen of te beschadigen.

Nu is het voor voorstanders van vogelbescherming de goede tijd, om wat anders te doen dan hun naaste te veroordeelen, die een aigrette op haar hoed draagt. Wie het goed meent met vogels en kinderen moet nu vrede sluiten met den meest beruchten nestjes-uthaler van het dorp, met hem en nog een paar belangstellende kinderen uit eierzoeken gaan en de zaak zoo arrangeeren, dat de nesten en eieren ongestoord blijven en dat uit een Saulus een Paulus wordt. Wie erin slaagt, moet het ons eens vertellen.

In de weiden komt nu de heerlijke opeenvolging: dotterbloem, pinksterbloem, paardebloem, boterbloem, zuring en in de tweede helft van de maand beginnen de grassen te komen met de beide reukgrassen en de aardige vossenstaart. Ga eens op die grasfamilie letten: zij is lang zoo lastig niet, als zij lijkt en mooi boven alle beschrijving. Maar mooier nog dan de weide is het bosch met al de mooie en fijne bloemen, die zoo weggelopen lijken uit een sprookje: Aaronskelk, klaverzuring, anemoon, Corydalis, adoxa, majanthemum.

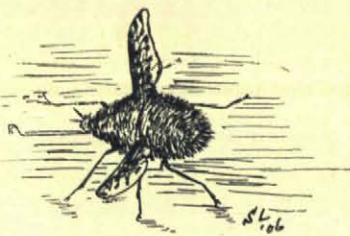
Je moet in dezen tijd van 't jaar de natuurliefhebbers eens zien; de echte. Ze loopen in hun verschoten kleeren zoo rustig over de wereld heen, met groote blinkende oogen en een hoogmoedig gezicht, net of ze allemaal Engelsch kennen en bij Emerson gelezen hebben: „Give me health and a day and I will make the pomp of emperors ridiculous”.

JAC. P. TH.

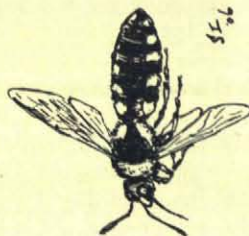

ENTOMOLOGISCHE WANDELINGEN.

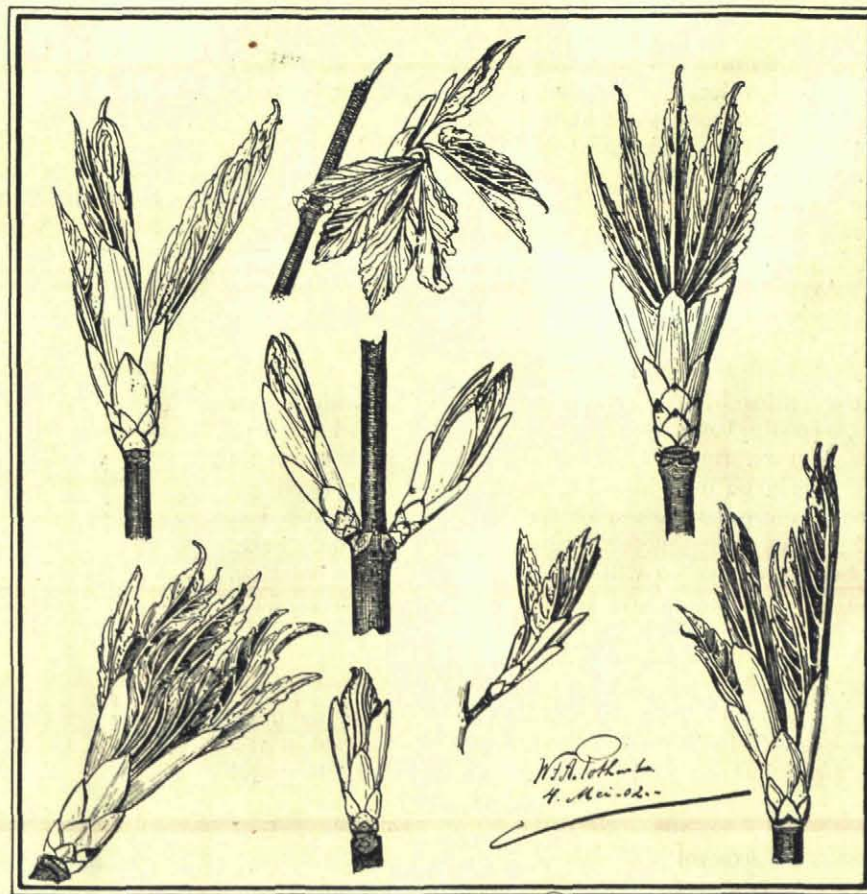
Het is een zonnige Zondagmorgen. Zonder leedwezen verlaten we de plek in wier gewoel en drukte we de geheele week hebben doorgebracht en wandelen den landweg op. Wat al vroege bloemen langs den wegrand, hoe

Wolzwever.

Melecta.

Eschdoorn (knopontluiting).

frischgroen is 't graskleed dat de weilanden bedekt en bovenal hoe heerlijk zwoel is de zoete lentelucht, 't is of je ruimer ademt en lichter loopt; een gevoel van weelde en levenslust doortintelt je.

Het doel van deze wandeling is, vooral eens op de insecten te letten. De sterk hellende dijkberm is al vrij bloemrijk. Paarse Doovenetel, Paardebloem en Hondsdraf geven de hoofdkleuren aan; lager aan den dijk komt het riet op, waartusschen de Lisch zijn mooie bladeren omhoog steekt en de Dotterbloem al bloeit.

Onze voetstappen jagen al spoedig een slanke, geelbehaarde vlieg uit het gras op, 't is een van de vroegste vliegen (Scatophaga), een drekvlieg, die met het rotje of de modderdaas, die zooveel op een honigbij gelukt (Eristalis tenax), 't meest in 't oog valt.

Ook de rouwvliegen (Bibio) zijn vaak aangetroffen; 't zijn groote zwarte vliegen met doorschijnend zwartachtige vleugels, die met hangende pooten rondvliegen of onbeholpen tusschen het gras scharrelen.

Heel mooie voorjaarsvliegen zijn de Bombylius „de wolzwever” en de Eristalis intricarius, een mooie in bruinwit en zwart gedoste zweefvlieg, net een hommelt gelijkend.

Wat ons op den weg bijzonder treft zijn de tallooze blinkende of zwarte loop- of kortschildkevertjes, die met den meesten spoed over de steenen trippelen. Het lekkere zonnetje heeft ze uit hun schuilplaatsen gelokt en nu zijn ze beziel door een begrijpelijke lust om van plaats te veranderen, klaarblijkelijk voelen ze de voorjaarsinvloed even goed als wij. In de lucht zweven fijne glinsterende stofjes, kleine water- of mesttorretjes zijn het, die ook al trekkende zijn. Straks dwarrelen de eerste in de sloot, terwijl de laatsten uitwerpselen zoeken, waar ze vaak bij massa's in voorkomen. Zoo'n plak koemest is soms een kleine metropolis, heele